№ER II

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 15 Stycznia v. s. 1819 roku.

	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmia. w powie.
Obserwacye meteorologiczne.	dnia 14 godz. 3 z połu.	27 cal. 10, 6 lin.	— 3, 5 stopn.	Połud. wschod.	Wypogodzo.
	— 14 godz. 9 wiecz.	27 — 10, 7 —	— 6, 75 —	— — — —	— — — —
	— 15 godz. 6 z rana	27 — 10, 7 —	— 6, 25 —	— — — —	— — — —

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W *Poczcie Północney*, datowaney z *Petersburga* dnia 4 stycznia, czytamy: „Pierwszy dzień tego roku, w przeszłą środę, obchodzony tu był we wszystkich kościołach, przez złożenie dziękczynnych modłow do Naywyższego, na dzień ten ustanowionych. W pałacu zimowym Jego Cesarskiey Mości był zjazd nadzwyczayny, dla słuchania mszy świętey i złożenia powinszowań Cesarzowi Jegomości i Cesarzowey Jeymości *Maryi*. Niepodobna jest wyobrazić tey radości, która się malowała na twarzach zgromadzonych do pałacu osób, przeniknionych oglądaniem Monarchy swojego i Osób Nayjaśnieyszey familii, które powróciły z podróży zagraniczney. Tegoż dnia u Nayjaśnieyszey Cesarzowey był wielki obiad, na który zaproszone były znakomitsze osoby płci oboiey, jakoto: metropolici nowogorodzki i sanktpetersburski, *Michał*, oraz, kościołow rzymsko-katolickich w państwie rossyyskiem, Stanisław *Siestrzencewicz Bohusz*; Damy Stanu, pierwsi urzędnicy dworu, członki rady państwa, ministrowie, jenerałowie, i inne osoby. Wieczorem miasto było oświecone.

Podług gazety senackiey, datowaney z *Petersburga* dnia 4 stycznia:

Przez rozkaz Jego Cesarskiey Mości do Rządzącego Senatu pod 23 grudnia, rzeczywisty radca stanu *Kriukow*, wice-gubernator niżeho-rodzki mianowany tamże cywilnym gubernatorem.

Przez rozkaz Jego Cesarskiey Mości do Rządzącego Senatu, pod dniem 31 grudnia, miński wice-gubernator radca kollegialny, *Gieczewicz*, mianowany radcą stanu i razem naznaczony tamże cywilnym gubernatorem.

Ukazał się w Petersburgu wizerunek wodza rossyyskiego, Xiążęcia włoskiego, Hrabi *Suworowa-Rymnickiego*, nowo rytowany przez P. *Utkina*, członka cesarskiey akademii sztuk. Do *Odessy* od dnia 23 listopada do 7go grudnia, przybyło z morza 15 okrętow kupieckich pod rozmaitemi banderami.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z *Warszawy dnia 19 stycznia.*

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi

W dopełnieniu polecenia JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, umowę przemijającą handlową na rok 1819 ogłasza jak następuje:

Kopija aktu przemijającego, zawartego między Rossyą i Prussami, na dniu 7 (19) grudnia 1818 roku.

Gdy nieprzewidziane przeszkody nie pozwalają, aby podpisana w dniu dzisieyszym przez zobopolnych Pełnomocników N. Cesarza wszech Rossyi Króla Polskiego i N.Jmci Króla Pruskiego, konwencya handlowa ogólna i ostateczna, przed pierwszym stycznia 1820 roku w Cesarstwie Rossyyskiem do skutku przywiedzioną była; a wolą jest Nayjaśnieyszych Monarchów, aby niektóre z dobroczynnych teyże konwencyi ustanowień, natychmiast moc swoją wzięły w tych częściach Ich Państw, gdzie ich rozwinięcie z większą łatwością może nastąpić; z tych powodów ciż sami Pełnomocnicy zgodzili się na następującą ustawę przemijającą, która od 1go stycznia 1819 do 1go stycznia 1820, obowiązującą będzie.

Artykuł 1. Opłaty tranzytowe w portach, *Gdańsku*, *Elblągu*, *Królewcu*, i *Memlu*, od płodow wywożonych z Państw N. Cesarza wszech Rossyy, łącznie z Królestwem Polskiem, jako też od towarow zagranicznych przeznaczonych do Państw pomienionych, pobierane będą podług taryfy pruskiey z dnia 5 maja 1817 roku.

Art. 2. Wolno będzie Administracyi Królestwa Polskiego kupować, gdzie zechce sól zamorską na swą potrzebę i takową prowadzić na *transit* przez porty, *Gdańsk*, *Elbląg*, *Królewiec*, i *Memel*, za opłatą dwóch dobrych groszy pruskich od cetnara.

Co do sposobu transitu, obowiązaną będzie Administracya Królestwa Polskiego umówić się poprzednio z Pruską administracyą solną względem urządzenia, o którem wzmianka w paragrafie F. artykułu 5 konwencyi ogólney i ostateczney z dnia dzisieyszego.

Rozumie się nadto, że kontrakt na dniu 24 kwietnia 1816 roku między Ministeryum przychodów i skarbu Królestwa Polskiego, a główną dyrekcyą solną Królestwa Polskiego zawarty, w całey swey mocy jest utrzymanym. (*d. c. p.*)

HISZPANIJA.

W gazecie ryzkiey, *Zuschauer*, z d. 15 stycznia, zawiera się co następuje:

„Adres *Don Frores Estradd*, który w mo-

nych rysach publiczną nędzę i przewrótność radców królewskich maluje, głębokie sprawił wrażenie na rządzonych; rządzących zaś, którzy się w adresie tym trafnie odmalowanymi spostrzegli, wzbudził nienawiść i rozjątrzenie. Inkwizycya razem z klątwą na autora, drukarza (Anglika) i czytelników przyrzekła zupełny odpust dla tych, którzyby o exemplarzach tego dzieła, albo o posiadających je, donieśli świętemu trybunałowi. Wszystko to większą jeszcze wznieca ciekawość, tak dalece, że za pisany arkusz tego adressu dawano już po uncyi złota."

„Podług wiadomości z *Madrytu*, w gazecie powszechney (niemieckiey) umieszczonych; Król zdaje się bydź pogrążony w myślach: rzadko kiedy albo i nigdy bez gwardyi, nie wychodzi i nie widuje się też z nikim tylko z wielkim Inkwizytorem, biskupami, przełożonymi zakonow i kilką jenerałami. Oyciec *Cirillo* i spowiednik *Bencomo* są przednieyszymi jego radcami. — Inkwizycya miała wysłać kilku zaufanych sobie do *Paryża*, a niedawno dwóch do *Londynu*, dla wyśledzenia związków, jakie Hiszpani ze stolicami temi utrzymują. Wielki Inkwizytor ma bydź nayczynnieyszą osobą w królestwie; rozkazy dzienne, jak marszałek polny wydaje, i rządzi Hiszpaniją, jakby z główney kwatery. Papiery *Vales* zwane tracą 84 *proc.* (sto więc realow czynią 16). Wszystkie usiłowania Hiszpanii, w celu zaciągnienia pożyczki za granicą, były daremne."

„Jedna z gazet niemieckich przytacza następujące pięknie napisane mieysce z manifestu wydanego przez *Ferdynanda VII*, d. 24 maja 1814, za powrótem jego z Francyi. " Przysięgam wam, wierni i przywiązani Hiszpani, na te cierpienia, których doznałem, przysięgam i przyrzekam wam, że na szlachetnych nadziejach waszych nigdy się nie zawiedziecie! Chwałę moję na tém zasadzam, bydź Królem bohaterskiego narodu, który nieśmiertelnemi czynami swemi świat zadziwił a wolność i sławę swoję zachował. Brzydzę się despotyzmem, a stan oświaty i cywilizacyi ludow europeyskich już go nie ścierpi. Królowie hiszpańscy nie byli nigdy despotami; nie pozwalały tego nigdy nasza konstytucya i dobre prawa, chociaż niekiedy, jak wszędzie i we wszystkich sprawach ludzkich, zdarzały się, niestety! nadużycia władzy, którym żadna konstytucya zupełnie zapobiedz nie może; jednakże nadużycia te nie pochodziły z zepsucia narodu ale raczey były skutkiem smutnych i rzadkich wydarzeń. Z deputowanymi Hiszpanii i Indyy, ze zgromadzonemi szanownemi Stanami Kortez, chcę, jak tylko powszechny porządek przywrócony zostanie, rozważyć i oznaczyć prawa korony i narodu. Łącznie z nimi ma bydź mądrze na zasadach prawości ustalona każda okoliczność, tycząca się moich poddanych, ażeby połączeni z nami nierozerwanym związkiem, na którym jedynie doczesne powodzenie Królów i królestw polega, szczęśliwie pod rządem naszym żyć mogli. W tym celu użyte będą niezwłócznie środki, około urządzenia i przygotowania zgromadzenia Kortezow, przez które, jak się spodziewam, położony zostanie węgielny kamień pomyślności poddanych moich na obu półkulach."

NIEMCY.

W gazecie Korrespondenta hamburskiego umieszczona jest następująca odezwa Neofity K. F. G. *Conradi*:

Przyjaciół i znajomych moich uwiadamiam, że d. 9 września 1817, w *Wahren* w meklemburskiém, przyjąłem świętą religią chrześciańską, i odtąd z całey duszy wyznaję naukę Ewanjelii.

Dla uniknienia jednostronnego i mylnego sądu o tym moim postępku, i dla okazania moim dawnieyszym jednowiercom, nad którymi wprawdzie litować się, ale ich zawsze, podług bozkiey nauki Chrystusa, jako braci kochać będę, że ten, kto z wewnętrznego przekonania z żydowskiey do chrześciańskiey przechodzi religii, nie na *pogardę*, ale na *poważenie* zasługuje, czynię następujące oświadczenie: „Zaufanie jakie w ciągu trzyletniego mieszkania w meklemburskiém tak między dawnieyszymi jako i teraźnieyszymi jednowiercami używałem, zasłoni mnie, jak się spodziewam, od zarzutow podłey chęci osobistych korzyści; jakoż postępek ten nietylko, że obecnego stanu mojego nie polepszył, ale raczey pogorszył. W czystym więc zamiarze, bez żadnych ubocznych widokow, ale w mocném przekonaniu, że przez to tylko spokoyność sumnienia i pokoju serca otrzymam, przeszedłem do religii chrześciańskiey. A przekonania tego dostąpiłem *rozmyślaniem* i *doświadczaniem*. Bracia! doświadczaycie siebie, czytaycie stary i nowy Testament. — Nadzwyczayna moc słowa Nowego Testamentu przeymie zaraz wasz rozum; poznacie w nim Boga, nie jak Oyca jednego tylko ludu, ale jako Oyca wszystkich; nauka jego bozkich przymiotow przekona was o jego nayważszey doskonałości, i sami spostrzeżecie, że to jest obrazą naywyższey Istoty, ażeby ją, Wszechmocnego, dziwacznemi obrzędami albo wstrzymaniem się od pewnych pokarmow błagać miano; tamtą Oyca jako Oyca, a tego, który nam dał tę naukę, jako jego przyobiecanego, jednorodzonego syna poznacie. A jeślibyście jeszcze powątpiwać mieli, czytaycież historyą i powiedźcie: jacyż to byli ci, którzy nie chcieli uznać przymiotu bozkiego w Chrystusie? Poznaycież ich, Faryzeuszów, poznaycie zepsucie owego czasu, a wykrzykniycie ze mną: Tak zaprawdę, Chrystusie, tyś jest Synem Boga!

Zamiast dawnieyszego imienia *Boruch Back*, po przyjęciu chrztu świętego:

Karol Fryderyk Jerzy Conradi.

Kuryer Litewski, na rok 1819ty, wychodzi codziennie, prócz dni niedzielnych i świątecznych. Prenumerata: roczna z pocztą rubli srebr. 14, półroczna 7; bez poczty roczna rubl. 9, półroczna rub. 4 kop. 50, kwartałowie rub. 2 kop. 25. Numer pojedyńczy kop. 5.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryod.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 11.

Wilno dnia 15 stycznia 1819 roku.

Ogłoszenia.

1 *Rząd Obwodu Białostockiego udecydowawszy wypuścić w 12 letnią dzierżawę, zaczynając od 1 junii 1819 roku, dwa skarbowe folwarki Stołowacz i Pulsy zowiące się w powiecie bielskim Amcie Stołowackim leżące, z których do 1 junii 1818 roku, wedle kontraktu w byłym tu rządzie Pruskim zawartego, postępowało do skarbu corocznie dzierżawy, a mianowicie: z Stołowacza po 7,604 rubli 1 kop. a z Pulsow po 857 rubli 80 kop. sreb., przeznaczył dla publiczney licytacyi na te majątki trzy następujące terminal pierwszy 28 stycznia, drugi 19 lutego, a trzeci i ostąteczny 20 marca 1819 roku. Wzywa więc osoby życzące, aby do licytacyi pomienionych majątkow w powyższych terminach z prawnemi kaucyami odpowiedniemi dwuletniemu płacić się mającemu dochodowi w rządzie obwodowym stawili się.*

Sekretarz Ludwik Lachowicz.

---

1. *Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.*

Wypis z xiąg Ziemskich Powiatu Zytomirskiego. Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca grudnia czternastego dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Zytomierskiego i przedemną Józefem Dolnerem Regentem przysięgłym akt tychże, stawając się osobiście Woźny Powiatu Zytomir. Ur. Antoni Zarębski zeznał, iż on roku i miesiąca na akcie wyrażonych dnia czternastego, odpozew na Sąd Gtt. Woł. Depart. Cywil. prawnie sporządzony, w mieście Zytomierzu W. Józefowi Bielakowskiemu Asses. Ziem. Zytom. niżey pomianowanych pozwanych Plenipotentowi do rąk oddał, tak napisany: Nayjaśnieyszego ALEXANDRA Pierwszego Imperatora Całey Rossyi: Odpozew Wam JW. Alexandrowi Hrabi Pociejowi O. W. X. Litt. i kawalerowi bratu i JOX. Maryi z Hrabiów Granowskich, wprzód Ordynatowey Zamoyskiey, a teraz Lubomirskiey wdowie siestrze, tudzież JWW. Hrabiom Stanisławowi Marszałka Ptu Rzeczyc., Janowi i Józefowi Judyckim według mianowania się swego nJOX. Albrychta Radziwiłła Star. Sądowego Rzeczyc. wnukom, tudzież JOX. Michałowi z Kozielska Puzynie b. Mar. Pttu Miń. i kaw. niewiadomo z jakiego tytułu i prawa do sukcessyi po nJOX. Mateuszu Radziwille dóbr berdyczowskich dziedzicu pretensyą tworzącemu, pozwanym z osób i majątku ogólnego władzą Monarszą przykazujemy, abyście przed Sądem Gtt. Cywil. Depart. Guber. Wołyń. wtenczas gdy ta sprawa z regestru tey sprawie przynależnego pod wpisom Powoda lub WW. do sądzenin przypadnie oblicznie i zawito stanęli na prawne wezwanie JO. Xięcia Alexandra Radziwiłła Kapitana z Gwardyi konney Królestwa Pol. i kaw. z mocy praw sobie służących, do sukcessyi po niegdy JO. Xięciu Mateuszu Radziwille stryju swoim właścicielstwo niezaprzeczone mającego powoda. Który fundując się na prawach i dowadach w czasie sprawy złożyć się i okazać mianych, i na trzy pozwy ze strony WW. w miesiącu nowembrze idącego tysiąc ośmset ośmnastego roku na Sąd Główny Wołyń. Depart. Cywil. pod sobie wydane odpowiadając, WW. pozywa i przypozywa o to: Primo. Ze gdy WW. w roku biegącym uformowawszy proces ze strony swojey na Sądy Ziem. Ptu Zytomir. tak przeciwko powodowi jako i innym współ konsukcessorom nie zaprzeczone prawo do posiadania ogólnego nieruchomego i ruchomego majątku po nJOX. Mateuszu Radziwille przez sukcessyą spadłego mającym, o należną, jakoby i WW. część jakowąś teyże sukcessyi, nie czekając w tymże Sądzie, jako pierwszey instancyi rozprawy tegoż processu, porządkiem w prawach krajowych ustanowionym następować powinney, to jest bez wyprobowania swego aktorstwa, i bez poprzedzającego odbycia kommunikacyi dokumentow, konstytucyą 1798 roku dla spraw wyżey jak od lat dziesięciu zadawniałych, przeznaczoney, poźniey trzema pozwami od siebie na Sąd Gtt. Wołyń. Depart. Cywil. wyniesionemi i powyżey nadmienionemi, jedynie w celu i zamiarze szkodliwym przerwania i zatamowania rozdziału całkowitego spadku po nJOX. Mateuszu Radziwille, między powodem a JOXX. Michałem, Mikołajem i Franciszkiem, pomiędzy sobą rodzonemi a powoda stryjecznemi bracią Radziwiłłami jako tegoż nJOX. Mateusza Radziwiłła niezaprzeczonemi sukcessarami dopełnić się i uskutecznić powinnego. Sprawę swoją takową pod tytułem: jakoby poparcie appellacyi od aktoratu przerywczego do tegoż Sądu Gtt. przeciwko prawom krajowym wywołaliście, tedy nayprzod WW. za takowy postępek prawom rzeczonym wbrew i oczewiście sprzeciwiający się, osobiście i pieniężnie każdego z osobna ukarawszy, sprawę WW. do Sądu Ziem. Pttu Zytom. dla odbycia się oney porządkiem i stopniami w prawach krajowych przepisanemi zwrócić; oddzielnie zaś za cel i zamiar szkodliwy ku przerwaniu i zatamowaniu rozdziału majątku po nJOX. Mateuszu Radziwille spadłego, pomiędzy powodem, a JOOXX. Michałem, Mikołajem i Franciszkiem bracią Radziwiłłami, jako sukcessorami prawo niezaprzeczone do tegoż majątku mającemi, dopełnić się i uskutecznić powinnego, wymierzony, WW. winami osobistemi i pieniężnemi obłożywszy, cel i zamiar rzeczony jako szkodliwyi na żadnych prawach nieufundowany, za niemogący otrzymać żadnego skutku uznać. Secundo: Zeby zaś powod tymczasem, nim porządkiem prawnym rozprawa processu WW. nastąpi, zniosł i zniszczył zupełniececchę, acz pozornie tylko, a niesprawiedliwie przez WW. temuż processowi swojemu nadaną, jakobyście WW. mieli należeć do udziału w jakieyści części sukcessyi, tyle razy wspomnioney, z powodu pochodzania swego od siost rodzonych JO. Xięcia Albrychta Radziwiłła dziada w prostey linii powoda (które to pochodzenie WW. jeszcze i wyprobować pierwey w Sądzie pierwszey instancyi obowiązani jesteście) to dla oświecenia i upewnienia w tym tak WW. samych pozwanych, jako i całey publiczności, tenże powod ze strony swojey, dowody i prawa następujące wykrywa. Tranzakcya dzielcza w Warszawie roku 1778 miesiąca grudnia 14 dnia między opiekunami małoletniego JOX. Mateusza Radziwiłła w imieniu jego czyniącemi, z jedney a JOOXX. Albrychtem i Stanisławem Radziwiłłami tegoż małoletniego stryjami, na mocy konstytucyi 1776 roku zapadłey, z drugiey strony zawarte, i roku 1780 miesiąca januaryi dziesiątego dnia w aktach kontraktowych Dubieńskich, oblatowana dowodzi, że dobra oyczyste klucz berdyczewski, dla tegoż małoletniego JO. Xięcia Mateusza Radziwiłła wydzielonemi zostały. Prawo zoś Statutowe w Rozdz. 5. Art. 14 położone, postanowiło „iż spadki oyczyste imion leżących, skarbów i majętności ruchomey tylko na synow i na blizkich po mieczu przychodzić bę-

dą" więc majątek tak ruchomy, jako i nieruchomy, tudzież summy po nJOX. Mateuszu Radziwille bezpotomnie zeszłym, tylko na braci jego stryjeczno-rodzonych, i sukcessorów z nich pochodzących, a nie na siostry tegoż stryjeczno-rodzone i ich sukcessorów spadły. Osobliwie iż nawet JOO. Xiężniczki Aloiza i Maryanna Radziwiłłówny JOX. Albrychta Radziwiłła córki, a JOX. Dominika Radziwiłła siostry rodzone, zaś JOX. Alexandra Radziwiłła teraźnieyszego powodu ciotki po wyyściu za mąż, pierwsza za JW. Judyckiego dukumentem roku 1767 miesiąca nowembra 25 dnia, a druga za JW. Pocieja dokumentem roku 1773 miesiąca sierpnia 25 dnia od siebie na rzecz oyca swego JOX. Albrychta Radziwiłła danemi, wszelkiey pretensyi tak do dóbr oyczystych i macierzystych jako też i spadkowych; a mianowicie do dóbr berdyczowskich wyrzekli się. A zatém pretensya powyżey wymieniona okazuje się bydź nieprawną i żadną. A co się dotycze pretensyi JOX. Michała z Kozielska Puzyny o część teyże sukcessyi, jakby z dokumentu roku 1768 miesiąca junii 4 dnia ma od JO. Xiężniczki Barbary Radziwiłłówny, JOX. Albrychta Radziwiłła trzeciey córki, a jego miłey małżonki danego prostowaney i kilko oświadczeniami tak do akt, jako też i Gazet publicznych podanemi rozgłoszoney;gdy Prawo Statutowe Roz. 5 Art. 14 położone, wyżey pojaśnione, nietylko spadek wyimaginowaney sukcessyi na jego miłą małżonkę zupełnie przecięło, bo dobra oyczyste na blizkich tylko po mieczu przychodzą, ale nawet gdyby takowa sukcessya i w istocie samey mogła należeć i spadać, to też prawo w Roz. 7 Art. 4 w słowach „też jeśliby kto chciał komu zapisać jaki spadek, któryby miał nań przyyść, po blizkości jakimkolwiek prawem, a tenby jeszcze był żyw, po którymby się to jemu miało dostać, tedy takowego spadku nikt nie może nikomu zapisować ani przedać, i summy nijakiey natym wnosić, ażby po zmarley ręce prawo się jemu otworzyło" położone teyże miłey małżonce jego wzmiankowaney sukcessyi przedwczesnie i za życia jeszcze JOX. Mateusza Radziwiłła ustępować i zapisywać ukochanemu swemu małżonkowi zabroniło, tedy i takową pretensyą niesprawiedliwą, ku osłabieniu kredytu powoda utworzoną i wykoncepowaną za czczą uważać należy. Pisany w mieście Jego Imperatorskiey Mości Zytomirzu dnia drugiego grudnia 1818 roku. Ten pozew układał sam aktor! Antoni Zarębski, Woźny Pttu Zytomier. Z których xiąg i ten wypis pod pieczęcią Ziemską Pttu Zytomierskiego jest wydany. Pisany w mieście JEGO IMPERATORSKIEY Mości Zytomierzu. Józef Dolner R. Z. Z.

Czytałem z aktami Tomasz Syrakowski.

Ogłoszenia po raz trzeci.

2. Kommissya za Naywyższym Ukazem dla rozpoznania długow i majątkow byłych Lit. Hetmana i Podskarb. Ogińskich w Wilnie ustanowiona, po ukończeniu czynności swojey i odesłaniu dzieła przez kredytorow Graffa Senatora Ogińskiego uczynionego, w skutek przedpisania JW. Ministra Finansow względem uformowania przez tychże kredytorow planu na rozdział massy ich funduszu, wyszlega: Sądownictwo swoje (jako niemając dalszey potrzeby jey exystowania) zamknęła; o czem i JW. Wojennego Gubernatora Rapportem uwiadomiła: w dniu zaś 3 mca xbra roku przeszł. zebrawszy się w komplecie słuchała Ukaz Rządzącego Senatu za N. 1629, augusta 7 datt. a tegoż czasu 21 dnia doszły; przez który dano jey wiedzieć w słowach „że doniesienie Kommissyi pod dniem 31 julii roku przeszłego (1817) „o czynnosciach oney, oraz tabellę całey massy „funduszu i długow Graffa Ogińskiego przyjąć „za wiadomość, a wedle złożoney przytem tabelli, o sprawdzenie pretensyi kredytorskich dadź „wiedzieć Kommisyi, że Senat utwierdzić oney „niemoże z tey przyczyny, że taż Kommissya „przyznawała satysfakcyą dla kredytorow Ogińskiego przyimując nie jednostayne świadectwa „o wykonaniu przez nich przysięgi na wierność i poddaństwo w czasie przyłączenia kraju „Polskiego do Rossyi, o nienależeniu tam do Rewolucyi i nie oddaleniu się wtedy zagranicę: „albowiem takowe swiadectwa dawane bydź mogą tylko przez Rządy Gubernskie, nie zaś przez „powiatowych Marszałkow i Sądy niższe Ziemskie i powinny też zaymować w sobie pewność, „że szczególnie w roku 1795 i 1796, Kredytorowie Ogińskiego, którym za tranzaktami przynależy jakakolwiek summa, wykonali przysięgę na wierność i poddaństwo i przez należenie do byłey w tamtą porę rewolucyi oraz przez oddalenie się za granicę nie pozbawiali się prawa do satysfakcyi; zatém Kommissya zweryfikowawszy nanowo złożone u siebie świadectwa kredytorow powinna zawiadomić tych, „których świadectwa okazują się niezgodnemi „z niniejszem postanowieniem, iżby oni w terminie przeznaczyć się powinnym do usatysfakcyonowania onych złożyli Kommissyi inne świadectwa w treści powyższey przepisaney od tych „Rządow Gubern. pod wiedzą których oni lub „ich antecessorowie, po których dostał się im „dług Ogińskiego znaydowali się w r. 1795 i 1796." Dla czego Postanowiła: przez trzykrotne publikacyi umieszczenie w Kuryerze Lit. obwieścić tych wszystkich kredytorow, którzy świadectwa przysiąg na wierność i poddaństwo tronowi Imperyum Rossyi, niestosownie do przedpisania niniejszego Ukazu Rządzącego Senatu w Kommissyi złożyli. A jako się z weryfikacyi onych okazało, następni Jan i Alexander Kułakowie, Xiądz Jan Kulikowski, XXże Trynitarze Mołodeczańscy, Jan Szmurło, Antoni Tyzenhauz, Czartoszewska, Antoni Szyszko, Karol Petzold, Andrzey Łyko, Jodkowie, Jan Wagnerowski, XXże Dominikanie wileńscy, Poporscy, Werkowscy, Troccy i Rakowscy, Xiadz Woyna Altarzysta płungiański, Józef Chrapowicki, XXże Bernardyni wileńscy i troccy, XXże Bazylianie Boruńscy, Tadeusz Hryniewski, Stanisław Grzegorz Worcell, Józef Stelnicki, Xawery Mąkiewicz, XXże Missyonarze wileńscy, Sebastyan Wańkowicz, Wiazewicza Sukcessorowie, Krzysztow Niezabytowski, Plebania Indurska, Xiążęta Czartoryscy, Michał Szabuniewicz, Andrzey Swięszkowski, X. Staniewicz Altarzysta Płotelski, X. Skalski Altarzysta Kolnelski, Stryjeński, Rall Bankier Petersburski, Fidelis Kraszkowski, Starozakonny Hirsz Szymonowicz, Wincenty Gieczewicz b. Podkomorzy, Jerzy Wielhorski Senator, Brzostowski Kasztelan Połocki, Walenty Przesmycki, Wyrwicza sukcessorowie, Woyciech Pusłowski b. Marszałek, Józef, Hieronim i Stanisław Połubińscy, Dyonizy Woyniłowicz, Karmelitanki bose wileńskie, X. Szukiewicz Pleban Bobrowski, de Ramm Kupiec Ryzki, Kadłubowskiego sukcessorowie, Piotr Swieżyński, Kazimierz Jezierski, Tomasz Krassowski, Jakób Skrodzki, Platerowie Kanclerzycowie, Mikołay Pomarnacki, Römerowie b. Prezydenci, Ogińska Starościna Dorsuń., Antoni Römer, Mateusz Butrymowicz, Kazimierz Rzewuski, Xawery Brzostowski Starosta Dawgowski, Jgnacy Ratyński, Osztrop i Moniuszko, Krzysztof Karwicki, i Alexandra Mierzejewska, ażeby zatém tacy kredytorowie świadectwa przysiąg stosowne do brzmienia rzeczonego Ukazu senackiego od Rządow Guberńskich uzyskawszy, jak nayrychley one na ręce członka Kommissyi przy Ministerstwie Finansow W. Sędziego Granicznego Grodzieńsk. Bosrzęckiego, w Petersburgu będącego, dostawili. Datum r. 1819 miesiąca Januaryi 9 dnia. Urban Jazdowski Komm. Archiwista Antoni Osipowicz.